

sen) har udtalt, at man derved bandt sig til forskjellige Ting, at det var urigtigt at give Kvinderne en Understøttelse til at blive Malerinder, der kunde fremkalde Kunstnerinder, lede Kvinderne ind paa en gal Vej, opelske en Industri eller en kunstnerisk Virksomhed, der ikke var heldig. (Dinesen: Det har jeg ikke sagt, det er en fri Overfættelse). . . . Ja, saaledes opfattede jeg det ærede Medlem. Jeg siger det slet ikke for at polemisere mod det ærede Medlem, men jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, at han modsatte sig Forslaget, dels fordi det i og for sig var for kostbart, dels fordi vi ved at gjøre saa Meget for Kvinderne, som her foreslaaet, forledte flere til at slaa ind paa Kunstnerbanen, som maaske ikke egne sig for det. Hertil vil jeg sige, at alle de Betragtninger kan jeg ikke dele, fordi det ikke er de Betragtninger, som Thinget hidtil har gjort gjældende, og som jeg anser for rigtige. Folkethinget har hidtil i en Række af Aar altid stillet sig saaledes, at vi ønskede at skaffe Kvinderne saavidt muligt samme Udgang til kunstnerisk Uddannelse som Mændene, under samme Betingelser en ligesaa god og ligesaa billig Undervisning som Mændene. Saaledes have vi stillet os hidtil. I 1880 den Gang, da Opførelsen af den ny Udstillingsbygning var paa Tale, endte de Forhandlinger, der da bleve førte, med, at daværende Minister Fischer erklærede sig villig til at gaa ind paa Folkethingets Betragtningssmaaede og sørge for, at der blev oprettet Undervisning for Kvinder paa Akademiet under den Forudsætning, at man skaffede den fornødne Plads. Der blev derfor fremsat et Lovforslag af Ministeren Aaret efter om Opførelse af en ny Udstillingsbygning, og dette Lovforslag var ledsaget af Motiver, i hvilke der udtrykkelig var gjort opmærksom paa, at i denne Udstillingsbygning var der reserveret 3 Værelser til Oprettelse af en Kvindestole. Der blev den Gang hævdet det Samme, som gjøres gjældende endnu og forresten ikke ubestridt fra Folkethingets Side, at det ikke er muligt af Hensyn til Modeller at gennemføre den fælles Undervisning paa alle Omraader. Det veed det ærede Medlem godt. Derfor gif Folkethinget ogsaa ind paa den Tanke, idet vi ikke tiltroede os Myndighed til lige overfor Akademiet og den almindelige Erklæring at fordra, at Mænd og Kvinder i alle Fag ogsaa med Hensyn til Maling efter levende Model skulde arbejde sammen. Derfor gif vi ind paa at bevilge den nye Udstillingsbygning med 3 Lokaler, der udtrykkelig paa Tegningen og i selve Motiverne vare anviste

at skulle være Lokaler til en Kvindestole. Spørgsmaalet om, hvad en saadan Kvindestole vilde koste, naar der skulde være dobbelte Modelklasser, i det Mindste med Hensyn til Maling efter nogen Model, blev ikke berørt, men det er en Selvfølge, at vi ogsaa her i Thinget den Gang gif ud fra, at, naar man gif ind paa at oprette en særlig Kvindeundervisning med særlige Klasser, maatte der selvfølgelig medgaa den Betsøtning, der vilde være nødvendig for at overtage denne Undervisning i de særlige Klasser. Saaledes er Folkethingets Stilling til denne Sag, og Stillingen har været den, at vi have forlangt Kvinderne optagne paa Akademiet, og ere gaaede ind paa Fordringen om et særligt Lokale til dem, idet vi ere gaaede ind paa den Betragtning, at det under visse Forhold, ganske vist ikke i alle Klasser, men med Hensyn til en vis Art Undervisning, var nødvendigt at oprette Dobbeltklasser. Det var den Betragtningssmaaede, der har været gjort gjældende her. Nu stiller Forholdet sig saaledes, at der kommer et Andragende ind, dette Andragende støttes af Thinget i Henshold til dets tidligere Stilling, og Ministeren gaar ind paa det, idet han gjør opmærksom paa, at for Tiden kan det Lokale ikke benyttes, som Folkethinget den Gang har bevilget, idet Christiansborg Slot er brændt, og Malerisamlingen netop er ophængt i den nye Udstillingsbygning, og de Lokaler, der skulde benyttes til Kvindeundervisningen, ere optagne den største Del af Aaret af den kongelige Malerisamling, og at det er fuldstændig umuligt at skaffe Plads, indtil vi faar opført en ny Museumsbygning. Denne Museumsbygning have vi i Aar ikke bevilget, vi have udsat den, og have altsaa selvfølgelig taget paa os en Del af Ansvaret for, at Sagen foreløbig ikke kan realiseres. I Løbet af en Række af Aar vil det altsaa, dersom man ikke finder en anden Udvei, være det Samme som at affjære Kvinderne fra at faae ligesaa god og billig Undervisning med Hensyn til Uddannelsen i Malerkunsten som den, der gives Mændene, og det mener jeg egentlig ikke er stemmende med det Standpunkt, Folkethinget hidtil har indtaget i denne Sag. Jeg kan derfor lade hele dette Spørgsmaal ligge, om hvorvidt det nytter eller ikke nytter, om Kvinderne faae denne Undervisning, det er afgjort for vort Bedkommende, vi have stillet os paa det Standpunkt, at de bør have det, og jeg indser heller ikke, hvorfor de ikke skulde have det. Selve det Spørgsmaal, om de skulde have særlige Klasser er ogsaa afgjort, vi er gaaede ind paa den Betragtning, at de bør have særskilt Lokale; i Henshold til den er